

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 119/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. februára 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. E 8321576410 z 28. októbra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDAKOVANÉ] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. januára 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. E 8321576410 z 28. októbra 2015 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že krajský súd napadnutým uznesením nariadil Sociálnej poisťovni – ústredie výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy sťažovateľa v sume 666,48 €.

Vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzalo to, že sťažovateľ podal na Okresnom súde Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) žalobu o zaplatenie sumy

10 414,40 Sk s príslušenstvom proti [REDACTED] (ďalej len „odporca“). Okresný súd uznesením č. k. 13 C 228/02-31 z 21. apríla 2004 nariadil v predmetnej veci znalecké dokazovanie na zistenie pravosti podpisu na potvrdení z 25. mája 2001 a účastníkom konania – sťažovateľovi a odporcovi uložil povinnosť, aby sa na výzvu znalca k nemu dostavili a poskytli mu súčinnosť.

Sťažovateľ ďalej uvádza, že odporca aj napriek tomu, že znalecké dokazovanie inicioval, nemal záujem dostaviť sa k znalcovi. Znalec preto vypracoval znalecký posudok bez súčinnosti odporcu. Sťažovateľ zastáva názor, že odporca sa nedostavením na výzvu znalca *„dopustil hrubého sťažovania postupu súdneho konania nesplnením povinnosti potrebnej na podanie znaleckého posudku uloženej súdom... K znalcovi sa dostavil až na základe ďalšieho a sporného uznesenia OS Košice – okolie sp. zn. 13 C 228/2002-89 zo dňa 10. 4. 2008.“*. Týmto uznesením okresný súd uložil znalcovi vypracovať nový posudok. Súdny znalec teda vypracoval nový znalecký posudok napriek tomu, že mohol už vypracovaný znalecký posudok len dodatkom doplniť. Nový a nevyžiadaný znalecký posudok je podľa sťažovateľa *„nezákonný, nepreskúmatel'ný a zásadným spôsobom naruša rovnosť účastníkov konania a je svojvoľný“*.

Za znalecké posudky si znalec vyúčtoval znalečné v sume 10 200 Sk a 18 000 Sk, čo mu okresný súd aj priznal uznesením č. k. 13 C 228/2002-69 a uznesením č. k. 13 C 228/2002-110. Podľa sťažovateľa znalečné za nový posudok bolo znalcovi vyplatené protiprávne.

Okresný súd následne uložil sťažovateľovi uznesením č. k. 13 C 228/2002-155 z 31. augusta 2010 povinnosť zaplatiť trovy štátu v sume 666,48 € a náhradu trov konania odporcovi v sume 153,41 €. Podľa sťažovateľa okresný súd rozhodol o trovách konaniach nezákonne. Krajský súd uznesením č. k. 4 Co 25/2014-217 z 5. marca 2014 uznesenie okresného súdu č. k. 13 C 228/2002-155 z 31. augusta 2010 potvrdil. Dňa 31. mája 2014 uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť a 4. júna 2014 aj vykonateľnosť.

Sťažovateľ sa domnieva, že „ak odvolací súd potvrdil žalovanému v tomto konaní neúspech..., potom z trov znaleckého dokazovania..., je žalovaný, ktorý zavinil opakované a nadbytočné vyhotovenie znaleckého posudku... v sume 18 000.- Sk t. j. 597,49 Eur povinný zaplatiť 597,49 Eur + 97,51 Eur, spolu 695,00 a nie 269,59 Eur.“. Sťažovateľ ďalej namieta, že „postupom a rozhodnutiami súdov /prvostupňového a odvolacieho súdu/ bolo poručené jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...

Z uvedených dôvodov žiadam Ústavný súd o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odvolacieho súdu pod sp. zn. 4 Co/10/2009-146, 4 Co 31/2010 aj z dôvodu, že prvostupňový a ani odvolací súd nepreverili správnosť skutkových okolností a nepresvedčivosť znaleckých posudkov... predložených v tejto veci.

Okresný súd Košice-okolie tiež nezákonne rozhodol uznesením sp. zn. 13C 228/2002-191 o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov. Odvolací krajský súd uznesením sp. zn. 1Co 343/2011-214 zo dňa 31.01.2014 uznesenie prvostupňového súdu potvrdil...“.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu „uznesenie Krajského exekučného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie“.

Dňa 26. januára 2016 doručil sťažovateľ ústavnému súdu podanie označené ako „Späťvzatie ústavnej sťažnosti“, ktorým berie späť „ústavnú sťažnosť zo dňa 4. januára 2016 podanú na pošte 7. januára 2016 proti porušovateľovi základného práva Krajskému exekučnému súdu /Justičnej pokladnici/ v Bratislave, Záhradnícka 10, 813 66 Bratislava z dôvodu nedoplnenia tejto ústavnej sťažnosti v zákonnej lehote“.

Ústavný súd vo veci sťažovateľa nezistil žiadne dôvody na to, aby rozhodol o nepripustení späťvzatia sťažnosti, a preto podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2016